

Verdrukking in de messiaanse tijd?

In dit atikel zal het gaan om de volgende stelling, die ik aantrof in een brochure van een Nederlandse stichting:

“De Grote Verdrukking is een Bijbels gegeven. Israël zal daar echter pas mee te maken krijgen nadat het als volk reeds enkele eeuwen zijn plaats als Koninklijk Priesterschap heeft ingenomen en heeft genoten van de grote geestelijke zegeningen, maar ook van de materiële welvaart, die het gevolg zullen zijn van het onderhouden van Gods geboden (Jes. 32:15-19; 35:1-10; 60:5-9; Hos. 2:13-14)”¹.

Om deze stelling te toetsen, wil ik de Schriftplaatsen die de schrijver noemt opslaan en daarbij nagaan of die zijn toekomstvisie ondersteunen.

In Jesaja 32:15-19 wordt gesproken over het “uitstorten van de Geest uit den hoge”. Op grond van dit citaat betoogt de brochure, dat het eerstvolgende punt op de agenda van God - waar het Israël betreft - niet de Grote Verdrukking is, maar een massale uitstorting van Gods Geest. De profetie van Jesaja begint echter niet in vers 15, maar in vers 9. Jesaja waarschuwt de vrouwen van Jeruzalem, dat ze zich binnenkort niet meer zullen kunnen verheugen over fruit en wijn, maar zich zullen moeten bekleden met een rouwgewaad (vs.9-11). Het land zal een woestijn worden, en de stad een puinhoop (vs.12-14). En die toestand van verwoesting zal duren totdat de Geest uit den hoge wordt uitgestort (vs.15). Jesaja 32:15 kan daarom niet op het huidige Israël worden toegepast. Want op dit moment ligt de burcht niet verlaten, is het rumoer van de stad niet in eenzaamheid veranderd, en zijn “Ofel en Wachttoeren” niet tot spelonken geworden (vs.14). Jeruzalem is momenteel een bruisende stad. Vers 15 is daarom geen bewijs voor de stelling, dat het volgende punt op Gods agenda een massale uitstorting van Zijn Geest is. Wanneer we de hele profetie van Jesaja in beschouwing nemen en wanneer we die op onze tijd willen betrekken, dan zouden we op grond van de verzen 10-14 moeten zeggen, dat de verwoesting van stad en land voor de deur staan. Want er is op dit moment veel rijkdom in Jeruzalem.

In Jesaja 35:1-10 wordt over geestelijke zegeningen en materiële welvaart gesproken, maar de profeet merkt hierover op: “Zie, uw God zal komen met wraak, met de vergelding Gods: Hij zal komen en u verlossen” (Jes.35:4). De komst (of *parousia*) van God is volgens Jesaja vereist om Israël te kunnen verlossen en om de beloofde zegen te brengen. Aangezien de Here pas na de grote verdrukking zal komen (Matt. 24:21-31), zal de beloofde zegen ook pas na die verdrukking worden geschonken. Een messiaans rijk vóór de grote verdrukking is er in Jes.35 niet te vinden.

¹ J.A.Hensen, *De zeventig zevens in Daniël 7*, Lelystad 2001, p.13.

In Jesaja 60:5-9 wordt er heerlijkheid voor Israël aangekondigd. Maar die zegen zal ná verdrukking worden genoten. Want de profeet zegt: “De zonen uwer *verdrukkers* zullen deemoedig tot u komen, aan uw voeten zullen al uw *versmaders* zich neerwerpen” (Jes. 60:14). Deze voorzegging wordt aangehaald in Openb. 3:9. Het is een belofte voor “slaven van Christus” die bij het aanbreken van de dag des Heren op de aarde zijn (vgl. Openb.1:1,10). Jesaja 60:11 en 60:19-20 worden aangehaald in Openb.21 (het visioen van Johannes aangaande de nieuwe hemel en de nieuwe aarde). Jesaja 60 zal daarom worden vervuld: (i) wanneer de dag des Heren aanbreekt, en (ii) op de nieuwe aarde.

Hosea 2:13-14 betreft een “lokken” van Israël naar de woestijn, waar God “tot haar hart zal spreken” en zich aan haar zal openbaren, waarna het volk via het dal Achor zal terugkeren in het beloofde land. Ook deze profetie ondersteunt de stelling van de schrijver niet. De profetie over de vlucht van het volk naar de woestijn zal worden vervuld aan het begin van de grote verdrukking (Matth. 24:15-20, Openb. 12:4-6, Openb. 12:13-16) en die over de terugkeer naar het land wanneer de verdrukking voorbij is. Op dit moment bevindt Israël zich niet in de woestijn, dus de belofte dat God tot het hart van dit volk zal spreken is vandaag niet van toepassing.

Terwijl de aangehaalde Schriftplaatsen de visie van de schrijver niet ondersteunen, is zijn stelling met andere Bijbelteksten in strijd. Uit Openb.5:10 blijkt namelijk, dat het priesterschap en de koninklijke heerschappij van Israël nog in de toekomst liggen, wanneer de dag des Heren aanbreekt (vgl. Openb. 5:10 met Openb. 1:10). En in Openb.20:1-4 blijkt dat het bestuur van de heiligen over de naties pas zal aanvangen wanneer de satan is gebonden.

Kortom, mijns inziens plaatst de Schrift de Grote Verdrukking niet ná, maar **vóór** het Messiaanse rijk. “Door lijden tot heerlijkheid” is een patroon dat we in de Bijbel dikwijls aantreffen. Het omgekeerde strookt niet met Gods plannen en bedoelingen.

* * * * *